

Κυριακή 10η Δεκεμβρίου 2023

Κυριακή Γ' Λουκᾶ.

(Λουκ. 13, 10 – 17).

«ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου»

(Λουκ. 13, 12).

Ἐνα ἀπό τά πιό θεμελιώδη χαρακτηρι-
στικά τῆς ἀνθρώπινης φύσης εἶναι ἡ ἐλευθερία.
Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τό μοναδικό προνόμιο νά
ἀποφασίζει ἐλεύθερα γιά τή ζωή του. Ὡς
εἰκόνα τοῦ ἀπόλυτα ἐλεύθερου Θεοῦ, ζεῖ μέσα
στή σχετική ἐλευθερία πού τοῦ ἐπιτρέπουν τά
ὄρια τῆς κτιστῆς πραγματικότητας. Στό σημε-
ρινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα βλέπουμε τόν
Χριστό νά ἐλευθερώνει τή συγκύπτουσα γυ-
ναίκα ἀπό τά δεσμά τῆς ἀρρώστιας της.
Προσπαθεῖ νά ἐλευθερώσει καί τόν τυπολάτρη
ἀρχισυνάγωγο ἀπό τίς ἀγκυλώσεις τῆς θρη-

σκευόμενης ἀθεΐας του, ἡ ὁποία ὀνομάζεται κατ' εὐφημισμὸν θρησκεία.

Ὁ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐλεύθερος ἄνθρωπος χάνει τό θεοδώρητο προνόμιο τῆς ἐλευθερίας ἀπό τὴν ἀσθένεια. Ἡ ἀσθένεια πού κατατρῶγει τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι δύο εἰδῶν. Εἶναι ἡ σωματικὴ ἀσθένεια καί ἡ πνευματικὴ ἀσθένεια. Ἡ σωματικὴ ἀσθένεια εἶναι αὐτὴ ἀπό τὴν ὁποία ὑπέφερε ἡ συγκύπτουσα. Ἡ πνευματικὴ ἀσθένεια εἶναι αὐτὴ ἀπό τὴν ὁποία ὑπέφερε ὁ ἀρχισυνάγωγος.

Ἡ σωματικὴ ἀσθένεια εἶναι κάτι θλιβερό. Τὴν ἀπευχόμαστε ὅλοι, διότι μᾶς ταλαιπωρεῖ. Ταλαιπωρεῖ καί ταπεινώνει τό σῶμα. Κάμπτει τίς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου. Πληγώνει τὴ χαρούμενη διάθεση τῆς ψυχῆς. Χτυπάει τόν ἄνθρωπο ποικιλοτρόπως, καθὼς τοῦ κατατρῶγει τό εἰσόδημα, τόν ἀπομονώνει ἀπό τοὺς ἄλλους, τόν καθηλώνει στό κρεβάτι τοῦ πόνου. Ἡ σωματικὴ ἀσθένεια εἶναι μία δοκιμασία μέ

ψυχολογικές προεκτάσεις. Εάν ο άνθρωπος
 έγκλωβιστεί μέσα σ' αυτή, στεναχωριέται και
 καταθλίβεται. Ψάχνει να βρει απαντήσεις στα
 αναρίθμητα «γιατί», πού γεννιούνται στή σκέ-
 ψη του. Νιώθει έγκλωβισμένος και φυλακισμέ-
 νος σέ καταστάσεις και έμπειρίες πού δέν
 επέλεξε και πού τοῦ προκαλοῦν πόνο.
 Άγανακτεῖ και θυμώνει μέ τίς αιτίες τῆς
 ἀρρώστιας του, μέ τόν ἑαυτό του ἤ μέ τούς
 ἄλλους, ἀφοῦ κανείς δέν μπορεί νά τόν
 ἐλευθερώσει ἀπό τά ἀτσάλινα δεσμά τῆς
 ἀσθένειας. Ἡ ἀσθένεια τοῦ σώματος εἶναι μία
 δέσμευση ὄχι μόνο γιά τόν ἴδιο τόν ἀσθενή
 ἀλλά και γιά τούς ἀνθρώπους πού τόν φροντί-
 ζουν. Περικόπτεται ἀπό τήν ἀρρώστια ἤ
 ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου και αὐτό γίνεται μία
 δοκιμασία μέ θετικά ἤ ἀρνητικά
 ἀποτελέσματα. Ἀνάλογα μέ τό πῶς διαχειρίζε-
 ται ὁ ἄνθρωπος τίς ἀρρώστιες τοῦ σώματος
 κερδίζει ἤ χάνει, ὠφελεῖται ἤ βλάπτεται. Ὁ

πόνος καί ἡ ταπείνωση τοῦ σώματος μπορεῖ νά γίνει κέρδος γιά τόν ἄνθρωπο, ἐάν τά ὑποδεχθεῖ ὡς ἐνέργειες τῆς ἀγάπης καί τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ. Ἐάν ἐμπιστευθεῖ τόν Κύριο καί Τόν εὐχαριστήσῃ γιά τά δεσμά τῆς ἀρρώστιας, τότε γεύεται τήν ἀληθινή ἐλευθερία. Ὁ καλλιεργημένος ἄνθρωπος βλέπει τήν ἀσθένεια ὡς μία εὐκαιρία νά σπάσει τά σίδερα τῆς φυλακῆς αὐτοῦ τοῦ κόσμου καί νά πετάξῃ ἐλεύθερα στήν ἀπεραντοσύνη τῆς αἰωνιότητος. Ὅσο πόνο καί ἄν τοῦ προκαλεῖ, ὅση ταλαιπωρία καί ἄν ὑφίσταται, προσβλέπει στήν ἀπέκδυση τοῦ θνητοῦ σώματος καί στήν ἔνδυση τῆς ἀθανασίας, ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρχει πόνος, θλίψη καί στεναγμός ἀλλά ἀτελείωτη ζωή. Ἡ σωματική ἀσθένεια γίνεται ἀφορμή σωτηρίας, ὅταν ὁ ἄρρωστος στρέφεται στόν Χριστό καί μέσα στόν πόνο του σπουδάζει τήν προσευχή. Ἡ πονεμένη προσευχή τοῦ ἀρρώστου ἀνεβαίνει γρήγορα στόν οὐρανό,

ἀρκεῖ νά τή συνοδεύει ἡ ταπείνωση καί ἡ εὐγνωμοσύνη. Ὄταν ὁ ἄνθρωπος ἀφεθεῖ στό Θεό, τότε ἡ ἀρρώστια τοῦ σώματος γίνεται μονοπάτι θεογνωσίας, ἐλευθερίας καί σωτηρίας. Αὐτό ἔγινε μέ τή συγκύπτουσα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος.

Ἐπάρχει ὅμως καί ἡ πνευματική ἀσθένεια. Ἡ πνευματική ἀσθένεια εἶναι ἡ ἁμαρτία. Ὁ ἀρχισυνάγωγος εἶναι ὁ τύπος τοῦ ἀνθρώπου πού ὑποφέρει ἀπ' αὐτή τήν ἀσθένεια. Ἡ τυπολατρία καί ἡ ἀλαζονική συμπεριφορά εἶναι οἱ ἐξωτερικές ἐκδηλώσεις μέ τίς ὁποῖες φανερώνεται ἡ ἀρρώστια τοῦ ἀρχισυναγώγου. Ἡ ὑποκρισία εἶναι τό σύμπτωμα τῆς ἀρρώστιας τῆς ψυχῆς του. Κάνει τόν φύλακα τοῦ νόμου, ἐνῶ δέν σέβεται τόν νόμο τῆς ἀγάπης. Παριστάνει τόν εὐσεβή πρός τόν Θεό, ἐνῶ ἀσεβεῖ ἀπέναντι στόν συνάνθρωπο. Ἀναλαμβάνει τόν ρόλο τοῦ διδασκάλου, ἐνῶ εἶναι ἀμόρφωτος καί ἀπαίδευτος πνευμα-

τικά. Παρουσιάζεται ως θρησκευόμενος, ενώ στην πραγματικότητα είναι άθεος, αφού διέγραψε τον αληθινό Θεό από μέσα του και έφτιαξε έναν δικό του θεό, κομμένο και ραμμένο στις μικρότητές του. Η πνευματική ασθένεια είναι καταστρατήγηση της ανθρώπινης ελευθερίας. Ο άνθρωπος που υποφέρει από άγνοια Θεού, από έσωτερική ακαταστασία, από ταραχή, από ραθυμία, από τό ψέμα και την υποκρισία, δεν είναι ελεύθερος άνθρωπος. Είναι δεμένος με τις αλυσίδες του έγωισμού και των παθών. Είναι φυλακισμένος σε μία μοναξιά. Είναι βυθισμένος στο σκοτεινό πηγάδι της κενότητας. Ζει περιφραγμένος στο βρώμικο μαντρί των γουρουνιών, που είναι οι ανασφάλειες, οι εξαρτήσεις και οι πτώσεις του. Το μεγαλύτερο δράμα του πνευματικά άρρώστου είναι ότι δεν έχει επίγνωση της ασθένειάς του. Πολλές φορές νομίζει ότι είναι καλά, ενώ φθείρεται θα-

νάσιμα από τήν ἁμαρτία. Νομίζει ὅτι εἶναι ἐνάρετος, ἐνῶ συμπεριφέρεται ἀνευδοίαστα μέ κακία. Νομίζει ὅτι εἶναι ἀγαθός καί εὐλαβής, ἐνῶ πλανᾶται σίς πλάνες τῶν δικῶν του εἰδώλων. Νομίζει ὅτι εἶναι κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου, ἐνῶ εἶναι αὐτός πού τό δυσφημίζει.

Τό περιστατικό πού ἀκούσαμε σήμερα μᾶς διδάσκει πώς ἡ ἐλευθερία εἶναι πολύτιμη καί ἀναντικατάστατη. Ἐξωτερικά φαίνεται ὅτι τή χάνουμε μέ τίς ἀρρώστιες τοῦ σώματος. Στήν πραγματικότητα, ὅμως, αὐτές μπορεῖ νά σταθοῦν αἰτία γιά νά τή βροῦμε. Τήν ἐλευθερία μας τή χάνουμε ἀπό τίς πνευματικές ἀρρώστιες. Αὐτές θεραπεύονται μόνο μέ τή μετάνοια. Τούς τρόπους τῆς μετάνοιας θά τούς διδαχτοῦμε ἀπό τόν πνευματικό μας. Ἐκεῖνος θά μᾶς ὀδηγεῖ στόν Μεγάλο Ἐλευθερωτή, στόν Σωτήρα καί Λυτρωτή μας Ἰησοῦ Χριστό, στόν ὁποῖο ταιριάζει ὅλη ἡ δόξα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.